Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 404/93

z dnia 13 lutego 1993 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów

(Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3518/93 z dnia 21 grudnia 1993 r.	L 320	15	22.12.1993
►M2	Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r.	L 349	105	31.12.1994
►M3	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1637/98 z dnia 20 lipca 1998 r.	L 210	28	28.7.1998
►M4	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r.	L 160	80	26.6.1999
►M5	Rozporządzenie Rady (WE) nr 216/2001 z dnia 29 stycznia 2001 r.	L 31	2	2.2.2001
►M6	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2587/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.	L 345	13	29.12.2001
►M7	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2013/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r.	L 384	13	29.12.2006

zmienione przez:

►A1	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 404/93

z dnia 13 lutego 1993 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając Protokół w sprawie kontyngentu taryfowego na przywóz bananów załączony do Konwencji Wykonawczej w sprawie Stowarzyszenia Krajów i Terytoriów Zamorskich ze Wspólnotą przewidziany w art. 136 Traktatu, w szczególności jego ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć wprowadzenie wspólnej polityki rolnej obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, które mogą przyjmować różne formy zależnie od produktów;

w Państwach Członkowskich Wspólnoty produkujących banany istnieją obecnie krajowe organizacje rynków, które starają się zapewnić, aby producenci mogli zbywać swoje produkty na rynku krajowym i otrzymywać dochód zgodny z kosztami produkcji; te krajowe organizacje rynków nakładają ograniczenia ilościowe, które hamują urzeczywistnienie jednolitego rynku bananów; niektóre Państwa Członkowskie, nieprodukujące bananów, zapewniają preferencyjne rynki zbytu dla bananów z Państw AKP, podczas gdy inne kraje mają liberalne zasady dotyczące przywozu, które nawet w jednym przypadku zawierają uprzywilejowaną sytuację taryfową; te różnorodne regulacje uniemożliwiają swobodny przepływ bananów we Wspólnocie i przeszkadzają we wprowadzeniu wspólnych porozumień w zakresie handlu z państwami trzecimi; w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku, zrównoważona i elastyczna wspólna organizacja rynku bananów musi zastąpić różnorodne regulacje krajowe;

aby Wspólnota mogła przestrzegać preferencji wspólnotowych oraz różnych zobowiązań międzynarodowych, wspólna organizacja rynku powinna pozwolić, by zarówno banany produkowane we Wspólnocie, jak i te pochodzące z Państw AKP, które są tradycyjnymi dostawcami, były zbywane na rynku wspólnotowym po uczciwych cenach dla konsumentów, zapewniając odpowiedni dochód producentom, bez podważania przywozu bananów od dostawców z innych państw trzecich;

aby umożliwić zaopatrzenie rynku w produkty o jednolitej i zadowalającej jakości z należytym uwzględnieniem lokalnych właściwości i produkowanych odmian oraz dla zapewnienia zbywania produktów wspólnotowych po korzystnych cenach zapewniających odpowiedni dochód, powinny zostać wprowadzone normy jakości dla świeżych bananów i, jeżeli konieczne, reguły wprowadzania do obrotu w odniesieniu do produktów przetworzonych otrzymywanych z bananów;

([1]) Dz.U. C 232 z 10.9.1992, str. 3.
([2]) Dz.U. C 21 z 25.1.1993.
([3]) Dz.U. C 19 z 25.1.1993, str. 99.

▼B

w celu maksymalizacji dochodu z bananów produkowanych we Wspólnocie należy wspierać tworzenie organizacji producentów, głównie poprzez udzielanie pomocy na rozpoczęcie ich działalności; aby organizacje te pełniły efektywną rolę w koncentracji podaży, ich członkowie powinni zobowiązać się do wprowadzenia do obrotu całej swojej produkcji poprzez organizację; dopuszcza się również tworzenie innego typu stowarzyszeń, składających się z organizacji producentów i przedstawicieli innych etapów produkcji; warunki, na jakich takie stowarzyszenia reprezentujące różne aspekty sektora bananów mogą podejmować środki w interesie ogólnym i lokalnie lub regionalnie rozszerzać swoje zasady na podmioty niebędące ich członkami, powinny zostać określone w późniejszym terminie; takie organizacje mogłyby również doradzać przy opracowywaniu programów ramowych i odgrywać aktywną rolę we wprowadzaniu w życie środków strukturalnych wprowadzanych jako część organizacji rynku;

niedobory strukturalne, które ograniczają zdolność konkurowania produkcji wspólnotowej, powinny zostać zmniejszone, głównie dla zwiększenia wydajności; powinny zostać ustanowione programy dla osiągnięcia tego celu w każdym regionie produkcyjnym, na mocy Wspólnotowych Ram Wsparcia poprzez współpracę między Komisją a władzami krajowymi i regionalnymi oraz z różnymi rodzajami organizacji w sektorze, określonymi powyżej, które w możliwie największym stopniu są związane z przygotowaniem środków, które mają być wprowadzone;

dotychczas krajowe organizacje rynków umożliwiały krajowym producentom bananów uzyskiwanie odpowiednich dochodów z rynku dla pokrycia kosztów produkcji; ponieważ wprowadzenie organizacji rynku nie powinno sytuować producentów w gorszym położeniu niż obecnie oraz dlatego że prawdopodobnie zmieni to poziom cen na tych rynkach, należy przewidzieć rekompensatę w celu pokrycia straty w dochodzie, która może wynikać z wprowadzenia nowego systemu, tak aby umożliwić kontynuowanie produkcji wspólnotowej po kosztach powodowanych szczególną sytuacją strukturalną tak długo, jak pozostaje ona niedostosowana przez wprowadzone w życie środki strukturalne; należy przewidzieć dostosowanie pomocy w celu uwzględnienia zwiększonej wydajności i tendencji w różnych kategoriach jakości;

w niektórych bardzo małych regionach wspólnotowych, gdzie warunki są szczególnie nieodpowiednie do produkcji bananów, ale bardziej odpowiednie dla innych zbiorów, należy wspierać ostateczne zaprzestanie produkcji bananów poprzez premie z tytułu zaprzestania produkcji bananów; w celu ograniczenia kosztów takich działań, tak szybko jak to możliwe, powinno zostać przeprowadzone karczowanie;

prognoza bilansu dostaw opracowywana corocznie powinna zawierać ocenę perspektyw produkcji i spożycia we Wspólnocie; powinno być możliwe zweryfikowanie tego bilansu w ciągu roku w świetle okoliczności, w tym szczególnych zjawisk klimatycznych;

w celu zapewnienia zadowalającego obrotu bananami produkowanymi we Wspólnocie oraz produktami pochodzącymi z Państw AKP w ramach Porozumień Konwencji z Lomé, utrzymując, w zakresie w jakim to możliwe, tradycyjne wzorce handlowe, należy przewidzieć coroczne ustanawianie kontyngentu taryfowego; z jednej strony przywóz bananów z państw trzecich podlegałby stawce celnej 100 ECU na tonę, co odpowiada obecnej stawce w ramach Wspólnej Taryfy Celnej, z drugiej strony przywóz bananów nietradycyjnych z AKP podlegałby zerowej stawce celnej zgodnie z wyżej wymienionymi porozumieniami; należy przewidzieć zapewnienie dostosowywania wielkości kontyngentu taryfowego w oparciu o zmiany popytu wspólnotowego odnotowanego w prognozie bilansu dostaw;

przywóz nieobjęty kontyngentem taryfowym musi podlegać wystarczająco wysokim stawkom celnym dla zapewnienia, że produkcja wspólnotowa oraz tradycyjne ilości AKP są zbywane w akceptowanych warunkach;

▼B

tradycyjny przywóz bananów z AKP znajduje się poza bezcłowym kontyngentem taryfowym jako część tradycyjnych ilości, który uwzględnia szczególne nakłady już poniesione w ramach programów zwiększania produkcji;

w celu zgodności z celami określonymi powyżej, biorąc pod uwagę szczególne cechy obrotu bananami, musi istnieć zróżnicowanie podczas rozdysponowywania kontyngentu taryfowego między z jednej strony podmiotami gospodarczymi, które wcześniej wprowadzały do obrotu banany pochodzące z państw trzecich oraz nietradycyjne banany z AKP, oraz z drugiej strony podmiotami gospodarczymi, które wcześniej wprowadzały do obrotu banany produkowane we Wspólnocie, jednocześnie pozostawiając ilość dostępną dla nowych podmiotów gospodarczych, które niedawno rozpoczęły działalność handlową lub zamierzają rozpocząć działalność handlową w tym sektorze;

w celu niezakłócania istniejących powiązań handlowych, a jednocześnie dopuszczając pewien rozwój struktur obrotu, wydawanie każdemu podmiotowi gospodarczemu odrębnych pozwoleń na przywóz dla każdej z kategorii określonych powyżej musi odbywać się na podstawie średniej ilości bananów wprowadzonej do obrotu przez podmiot gospodarczy w ciągu trzech poprzednich lat, dla których dostępne są dane statystyczne;

przyjmując dodatkowe kryteria, których powinny przestrzegać podmioty gospodarcze, Komisja kieruje się zasadą, zgodnie z którą pozwolenia muszą być przyznawane osobom fizycznym lub prawnym, które podjęły ryzyko handlowe wprowadzenia bananów do obrotu oraz koniecznością uniknięcia zakłócenia normalnych stosunków handlowych między osobami zajmującymi różne miejsca w łańcuchu obrotu;

biorąc pod uwagę struktury obrotu, Państwa Członkowskie muszą na podstawie przyjętych przez Komisję procedur i kryteriów, przeprowadzić spis podmiotów gospodarczych i ustalić ilości wprowadzone do obrotu, które będą stosowane jako odniesienie przy wydawaniu certyfikatów;

monitorowanie przywozu w ramach kontyngentów taryfowych wymaga systemu pozwoleń na przywóz popartego zabezpieczeniem;

Komisja powinna mieć możliwość podejmowania właściwych środków w celu przeciwdziałania poważnym zakłóceniom lub zagrożeniu wystąpienia takich zakłóceń, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celów określonych w art. 39 Traktatu;

przyznanie niektórych rodzajów wsparcia podważałoby działanie organizacji rynku; dlatego postanowienia Traktatu zezwalające na rozpatrzenie pomocy krajowej przyznawanej przez Państwa Członkowskie oraz zakazanie takich, które są niezgodne ze wspólnym rynkiem, powinny być stosowane do sektora bananów;

w celu ułatwienia wprowadzenia w życie tych postanowień należy wprowadzić procedurę obejmującą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

wspólna organizacja rynków w sektorze bananów musi także należycie uwzględniać cele określone w art. 39 i 110 Traktatu;

zastąpienie różnorodnych funkcjonujących regulacji krajowych, gdy niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie, przez tę wspólną organizację rynku grozi zakłóceniem rynku wewnętrznego; Komisja począwszy od dnia 1 lipca 1993 r. powinna mieć możliwość podjęcia wszelkich środków przejściowych wymaganych dla przezwyciężenia trudności związanych z wprowadzeniem w życie nowych uzgodnień;

zakres rozporządzenia Rady (EWG) nr 1319/85 z dnia 23 maja 1985 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru nad stosowaniem reguł wspólnotowych w odniesieniu do owoców i warzyw ([1]) powinien zostać rozszerzony na

([1]) Dz.U. L 137 z 27.5.1985, str. 39.

▼B

sektor bananów, by umożliwić sprawdzenie, że normy ustanowione dla bananów na mocy tego rozporządzenia są spełnione;

uwzględniając społeczne, gospodarcze, kulturowe i środowiskowe znaczenie uprawy bananów w regionach wspólnotowych Francuskich Terytoriów Zamorskich, Madery, Azorów, Algarve, Krety, Lakonii i Wysp Kanaryjskich, które są regionami o charakterze wyspiarskim, oddalonymi i strukturalnie zacofanymi, co w niektórych przypadkach zaostrzone jest jeszcze przez gospodarczą zależność od uprawy bananów;

funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia powinno zostać sprawdzone po przejściowym okresie stosowania i przed upływem dziesięciu lat od jego wejścia w życie, tak aby po tym terminie można było rozważyć stosowanie nowych uzgodnień,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼M6

Artykuł 1

1. Ustanawia się wspólną organizację rynku bananów.

2. Organizacja obejmuje następujące produkty:

Kod CN	Wyszczególnienie
0803 00 19	Banany świeże, za wyjątkiem plantanów
ex 0803 00 90	Banany suszone, za wyjątkiem plantanów
ex 0812 95 90	Banany konserwowane tymczasowo
ex 0813 50 99	Mieszanki zawierające banany suszone
1106 30 10	Mąka, mączka i płatki bananowe
ex 2006 00 99	Banany konserwowane w cukrze
ex 2007 10 99	Homogenizowane przetwory z bananów
ex 2007 99 39 ex 2007 99 58 ex 2007 99 98	Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i masy bananowe
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Mieszanki z bananów przetworzone lub konserwowane w inny sposób
ex 2008 99 49 ex 2008 99 68 ex 2008 99 99	Banany przetworzone lub konserwowane w inny sposób
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Sok bananowy

3. Rok gospodarczy trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

▼B

TYTUŁ I

Wspólne normy jakości i normy handlowe

Artykuł 2

1. Normy jakości ustanawia się dla bananów przeznaczonych do dostarczenia w stanie świeżym konsumentowi, wyłączając plantany, biorąc pod uwagę różne odmiany, które są produkowane.

2. Normy handlowe mogą być także ustanawiane dla przetworów wyprodukowanych z bananów.

Artykuł 3

1. O ile Komisja nie postanowi inaczej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27, produkty, dla których ustanowiono wspólne normy, mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie, jedynie jeśli spełniają te normy.

2. W celu ustalenia, czy produkty spełniają normy jakości, mogą być przeprowadzane kontrole przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Normy jakości i normy handlowe, etapy obrotu, na których produkty muszą spełniać takie normy oraz środki w celu zapewnienia jednolitego wykonania przepisów art. 2 i 3, włączając te dotyczące kontroli, ustanawiane są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27.

▼M7

———————

▼B

TYTUŁ IV

Wymiana handlowa z państwami trzecimi

▼M2

Artykuł 15

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 mają zastosowanie stawki taryfowe Wspólnej Taryfy Celnej.

2. W celu zapobiegania lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku Wspólnoty, mogącym powstawać w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku tych produktów przy stawce celnej określonej w art. 10 podlega zapłacie dodatkowej należności przywozowej, jeżeli zostają spełnione warunki ustalone w art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego zgodnie z art. 228 Traktatu w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, chyba że jest mało prawdopodobne, że przywóz spowoduje zakłócenie rynku Wspólnoty lub gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

3. Ceny spustowe, poniżej których może zostać nałożone dodatkowe cło są cenami przekazanymi przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

Wielkości spustowe, które muszą zostać przekroczone aby nałożyć dodatkowe cło przywozowe ustala się w szczególności na podstawie wielkości przywozu do Wspólnoty podczas trzech lat poprzedzających

▼M2

rok, w którym występują niekorzystne skutki określone w ust. 2 lub zachodzi prawdopodobieństwo ich wystąpienia.

4. Ceny importowe jakie należy uwzględniać przy nakładaniu dodatkowych należności przywozowych ustala się podstawie cen importowych cif przedmiotowej dostawy.

Ceny importowe cif są sprawdzane w tym celu w oparciu o ceny reprezentatywne dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywozu dla tego produktu.

5. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27. Zasady te określają w szczególności:

a) produkty, w stosunku do których stosowane są dodatkowe należności przywozowe zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;

b) inne kryteria niezbędne do stosowania przepisów ust. 1 zgodnie z art. 5 wspomnianego Porozumienia.

▼M3

_____

▼M7

_____

▼B

TYTUŁ V

Przepisy ogólne

Artykuł 21

1. Z wyjątkiem przypadku, gdy niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej,

— nakładanie jakichkolwiek opłat o skutku równoważnym do ceł,

— stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym,

jest zakazane przy przywozie produktów określonych w art. 1.

▼M7

_____

▼M2

Artykuł 22

Do taryfowej klasyfikacji towarów objętych niniejszym rozporządzeniem mają zastosowanie ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i specjalne zasady jej stosowania; nazewnictwo taryf celnych będące rezultatem stosowania tego rozporządzenia jest włączane do Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 23

1. Jeżeli z powodu przywozu lub wywozu wspólnotowy rynek jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 jest dotknięty lub zagrożony poważnymi zakłóceniami, które mogą zagrażać realizacji celów określonych w art. 39 Traktatu, w handlu z państwami trzecimi można zastosować odpowiednie środki do czasu ustąpienia takiego zakłócenia lub groźby zakłócenia.

Rada, działając na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, ustanawia ogólne zasady stosowania przepisów niniejszego ustępu oraz określa przypadki i granice, w jakich Państwa Członkowskie mogą przyjmować środki ochronne.

▼M2

2. Jeżeli powstaje sytuacja określona w ust. 1 Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o zastosowaniu koniecznych środków; Państwa Członkowskie są powiadamiane o takich środkach, które są stosowane niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w terminie trzech dni roboczych od daty doręczenia wniosku.

3. Każde z Państw Członkowskich może przedłożyć Radzie środek, o którym zadecydowała Komisja w terminie trzech dni roboczych następujących po dniu zawiadomienia go o tej decyzji. Rada zbiera się niezwłocznie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmienić lub uchylić środek.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27.

5. Niniejszy artykuł stosuje się uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

▼B

Artykuł 24

Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 92–94 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami określonymi w art. 1.

▼M7

_____

▼M6

_____

Artykuł 27

▼M7

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Świeżych Owoców i Warzyw, o którym mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Odniesienia do Komitetu Zarządzającego ds. Bananów traktuje się jako odniesienia do komitetu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

▼M6

2. Jeżeli dokonane jest odniesienie do niniejszego artykułu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin.

▼B

Artykuł 28

Komitet może rozważyć każdą inną sprawę skierowaną do niego przez przewodniczącego albo z własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

▼M7

Artykuł 29

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje wymagane do wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

▼M7

Artykuł 29a

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

_____

▼B

Artykuł 33

Niniejsze rozporządzanie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M5

_____